

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 58.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790207472/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Et Brev fra Emilie St. Clair, hvorom Udg. desværre ikke seer sig istand til at gjøre Rede for, hvorfra han har det.

d. 22de.

Søde Sophie!

Kan Du nu see, at jeg havde Ret, da jeg paastod, at man levede meget lykkeligere paa Landet end i Byen? Der kan dog ikke tænkes noget yndigere end Din Beskrivelse af Din Faders Gaard og Omegnen der, og Faarene, og Tiras, der ligger i en evig Krig med Møllerens røde Ko, og Forvalteren, som Du driller, – ja man kan ikke vide, om der kan blive noget deraf; Du maa endelig næste Gang fortælle mig, hvorledes han seer ud; – men Tak, søde Sophie, tusind Tak for Dit morsomme Brev, det kom i rette Tid, for vi have det ikke synderligt morsomt herhjemme. Men til Sommer faaer Moder ikke Ro for mig, før hun flytter paa Landet; thi det er dog noget ganske Andet end baade Tivoli og Klampenborg.

Nu have vi snart Vinter, og saa tænker jeg at komme paa et Par Baller; uagtet Gud veed, – ja for Du har intet Begreb om hvor stille vi leve. Min Tante er ret i sit Es og Hr. Jespersen ogsaa; men jeg kjæder mig ganske frygteligt, og det uagtet Moder har foræret mig en ny Hat, som er saa nydelig, og har kjøbt Silketøi til en Kaabe som nu er hos Skræderen. Men vi leve saa uhyre stille; her kommer næsten Ingen, uden de daglige, og vi gaae sjældent ud nogen Aften. Og Hr. Jespersen kan jeg nu ikke finde saa underholdende, som baade Moder og Tante vil gjøre ham; han holder bestandigt Foredrag, og saa alvorlige, som om man var i Kirke. Moder synes naturligviis, at han er ganske fortrinlig, thi hans Fader er meget riig og eier en stor Herregaard, og Gud bevares, han er vist ogsaa meget fornuftig, og det er maaskee, som Tante ogsaa siger, ene min Feil, at jeg ikke kan more mig ved hans Conversation. Han er virkelig et meget peent Menneske, altid fiint klædt. Dog kan jeg ikke lide, at han gaaer med Brillen.

Men Alt dette kjæder Dig at høre paa. Imidlertid, hvad skal jeg fortælle Dig? Du har jo ogsaa selv bedet mig at skrive om alt, hvad der forefalder hos os, saa jeg er jo nødt til at tage ham med; thi Du var jo reist fra Byen, inden han begyndte at komme. – Og tillige kan det maaskee være ganske nyttigt, at Du begynder at gjøre hans Bekjend-